

Navn det dog har faaet. Flertallet har dog ment, at Forfælleren med fornøden Tydelighed kan udtrykkes ved at betegne det almindelige Krudt som „de udelukkende af Salpeter, Sul og Svovl sammensatte Krudtforter“, hvilken Betegnelse antages at kunne omfatte alle de forskellige Krudtforter, undtagen det røgfri. Dog maatte Bestemmelsen være uanvendelig paa Knald- eller Tændstæker, der ere forarbejdede til Patroner og desl. eller til Fyrstøjer og andre Brugsgenstande.

Overensstemmende hermed har Flertallet stillet Ændringsforslagene Nr. 1 og 2, ved hvis Vedtagelse tillige Bestemmelsen i § 10 om Ministeriets Bekendtgørelse angaaende de Sprængstoffer, der falde ind under Loven, bortfalder.

Mindretallet (P. Knudsen og S. Pedersen) kan ikke tilraade at unddrage enhver Tilvirkning af eller Forhandling med eksploderende Stoffer, alene med Undtagelse af Krudt og Tændstæker, fra den frie Produktion og Omsætning. Det maa derfor anbefale paa dette Punkt at blive staaende ved Lovforlagets Bestemmelser, hvorefter Kontrollen fra det offentlige Side foreløbig kun omfatter Dynamit, Skydebomuld og Nitroglycerin, medens det overlades Administrationen at gøre Loven anvendelig ogsaa paa andre stærkt virkende Sprængstoffer, for saa vidt saadanne Anvendelse her i Landet maatte give Anledning dertil. Ved et Ændringsforlag til § 10 have vi søgt at gøre det let for alle vedkommende til enhver Tid at skaffe sig Underretning om, hvilke Stoffer der udkræves særlig Tilladelse til at tilvirke og forhandle.

Ændringsforslagene Nr. 3—10 gaa i det væsentlige kun ud paa sproglige Ændringer, som ikke trænge til videre Forklaring.

Med Hensyn til Nr. 11 bemærkes, at der turde være Anledning til at skelne mellem Sprængstoffer i flydende Form og andre Sprængstoffer; thi skønt man, saa vidt vides,

for Tiden kun kender eet flydende Sprængstof, nemlig Nitroglycerin, er det dog naturligt, at de Bestemmelser, der gives om dets Opbevaring og Transport, gøres anvendelige paa andre flydende Sprængstoffer, som maatte opfindes. En Bestemmelse, som ikke bør sættes, er den, at Knaldsats ingen Sinde bør opbevares i samme Beholder som Sprængstoffet eller i samme Rum.

Der er næppe tilstrækkelig Anledning til at gøre Forskel paa Dynamit og Skydebomuld paa den ene Side og Nitroglycerin paa den anden Side i Henseende til Størrelsen af det Forraad, som maa have i andre Bygninger end de af Justitsministeriet godkendte, hvorfor Udvalget under Nr. 12 har stillet et Ændringsforlag, der gaar ud paa, at der i saadanne Bygninger ifkun maa have 2 Pund Sprængstof. Derfor som Dynamit eller Skydebomuld imidlertid er forarbejdet til Miner (Patroner), er derved Faren for tilfældig Sprængning i den Grad formindsket, at det bør tilstedes at have et større Forraad i Huset. De Personer, der benytte Miner i deres Bedrift (Brøndgravere, Entreprenører for Klippesten- eller Jordsprængning og lign.), vilde føle betydelig Ulempe af en Bestemmelse, som forhindrede dem fra paa en Gang at opbevare en halv Snes Miner i deres Hus.

Ændringsforlaget Nr. 13 gaar ud paa Tydeliggørelse af, hvad der maa antages at være Meningen med det Punktum, i hvis Sted det skulde træde. Nr. 14 har et lignende Æmne.

Af de to Ændringsforlag til § 8 er Nr. 15 en ren Redaktionsændring, medens Nr. 16 gaar ud paa at gennemføre den i Nr. 11 foretagne Skelnen mellem Sprængstoffer i flydende og i fast Form.

Skønt Lovens Æmne nærmest er at indføre Kontrol til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved letfindig Omgang med Sprængstoffer, anser Udvalget det dog for rettest at benytte Lejligheden til at give enkelte Straffebestemmelser for Anvendelse deraf i forbrøderist Æmne. Medens nemlig den al-